

OVERDENKING

Vandaag de laatste dienst voordat de zomervakantie begint aan het eind van deze week. Het afscheid van de kinderkring van jullie, Amylee, Sverre, Jelte, Hester, Reinier, Anna en Pepijn, voordat jullie straks gaan beginnen aan het grote avontuur van de middelbare school. In het evangelie van vandaag dat Jelte en Amylee lazen, horen we ook over op reis gaan, over uitgezonden worden naar onbekende plaatsen.

Die plaatsen waar Jezus zijn leerlingen naar toe stuurt liggen helemaal niet zo ver van huis, hoogstens een dag reizen. Dus dat ze helemaal niets mee mogen nemen, geen brood, geen reistas, geen geld, alleen een stok is niet bedoeld voor een lange reis van weken maar voor één dag. Maar dan nog. Je krijgt onderweg natuurlijk wel honger. Hebben jullie enig idee waarom ze niets mee mogen nemen om te eten? Dat betekent dat ze anderen zullen moeten vragen om hen eten te geven. Jezus stuurt zijn leerlingen hier op weg om gast te zijn. Geen gastheer, maar gast.

Jullie zijn vast allemaal wel eens ergens te gast geweest. Bij familie of een vriend of vriendin. Hoe vind je het om gast te zijn? Leuk of juist lastig? Als gast moet je maar afwachten wat je krijgt en hoe ze tegen je doen. Bij de ene thuis voel je je welkom en op je gemak en bij de ander wat minder. Wat maakt dat je je ergens welkom voelt of niet?

We zijn eigenlijk allemaal gast, we zijn te gast op deze aarde. We hebben de plek waar we geboren zijn niet zelf gemaakt en ook niet uitgekozen. Of we ons thuis voelen in deze wereld, of we ons welkom voelen in dit leven, dat hangt af van heel veel dingen die we zelf niet in de hand hebben.

God zegt tegen ieder mens: je bent welkom in deze wereld, het is goed dat jij er bent, jouw leven is gewild, daar mag je op vertrouwen. Zelfs en juist als het leven niet zo gemakkelijk is, als er mensen zijn die jou het gevoel geven dat je helemaal niet welkom bent, dat je er niet mag zijn, dat je niet jezelf mag zijn, kun je je daaraan vasthouden, aan dat God tegen je zegt: het is goed dat jij er bent, jouw leven is van waarde.

Jullie hebben je doopkaarsen vanmorgen mee naar de kerk genomen en Hester en Amylee gaan ze straks aansteken. Je ouders hebben je als baby laten dopen, omdat ze je die waarheid, dat basisvertrouwen mee wilden geven. In de hoop dat jij zo jezelf zou gaan zien, als kind en mens die welkom is in deze wereld, die er mag zijn, helemaal, die zichzelf mag zijn, die met liefde gezien wordt. En dat je zou leren om niet alleen zo naar jezelf te kijken, maar ook naar anderen. Dat jij ook anderen het gevoel wilt geven: je bent welkom, je mag er zijn zoals je bent, je hoort erbij.

Jezus zendt zijn leerlingen erop uit om die boodschap te brengen. En dat moeten ze doen in de rol van gast. Want wie zelf gast is ontdekt pas echt hoe belangrijk gastvrijheid en liefde zijn.

Als gast ben je afhankelijk van de goedheid van mensen die jou ontvangen. Dat is heel spannend. Want mensen zijn niet altijd zo aardig. Dat weet Jezus heel goed. En daarom stuurt hij hen twee aan twee op weg, zodat ze steun hebben aan elkaar. Maar dat is nog niet alles. Ze krijgen een bepaalde macht mee, of gezag, dat wordt hier de macht genoemd om kwade geesten weg te jagen. Wat moet je je daarbij voorstellen? Misschien kun je het zo zeggen dat het geloof dat Jezus hen mee geeft hen weerbaar maakt of sterk tegen al het negatieve. Mensen die lelijk doen, negatief, hen belachelijk maken, onderuit willen halen.

Jezus geeft hen de kracht mee om zich daar tegen te weer te stellen. Een kracht die ze niet zomaar uit zichzelf bezitten, maar die ze van hem ontvangen, en die voortkomt uit het geloof. Dat geloof of basisvertrouwen dat ieder mens welkom is en er mag zijn, wie het ook is.

Jezus heeft zelf juist een keiharde ervaring meegemaakt van afwijzing, nota bene door zijn eigen dorpsgenoten, mensen met wie hij vertrouwd is van jongs af. Dat verhaal is vorige week gelezen. Jezus weet als geen ander wat afwijzing is en hoeveel pijn dat kan doen. En hij wil dat zijn leerlingen daarop voorbereid zijn. Het kan zijn dat anderen die boodschap waarmee hij hen op weg stuurt, dat ieder mens welkom is en liefde en respect verdient helemaal niet willen horen, dat ze er zelfs boos om worden en zeggen: die of die is bij ons niet welkom, buitenlanders bijvoorbeeld willen we er niet bij, of: Eens een dief altijd een dief, en als jullie wat anders zeggen, dan zullen we jullie leren!

Hoe ga je daarmee om? Met mensen die boos worden en lelijke dingen zeggen? Soms word je dan zelf ook boos en begin je lelijke dingen terug te zeggen. Of je wordt bang. En wil je jezelf beschermen door jezelf onkwetsbaar maken en achter een pantser te verstoppen. Maar wie zichzelf pantsert schernt zich niet alleen af tegen het kwade, maar ook tegen het goede. En dat zou jammer zijn. Doe dat niet, zegt Jezus. Als mensen niets van je willen weten, ga dan gewoon verder. Word niet boos, ga niet dwingen, ga niet schelden, maar word ook niet bang. Laat het los. Veeg het stof van je voeten en ga verder. Dat stof afvegen is een beeld dat vaker voorkomt in de Bijbel en dat te maken heeft met het achter je laten van het negatieve. Laat het los, zodat het niet aan je blijft kleven en je er last van blijft houden. Houd vast aan je eigen waardigheid, vertrouw op datgene waar jij in gelooft en ga verder.

Die weg die Jezus zijn leerlingen wijst is een bijzondere weg, waar kracht en vertrouwen en openheid en kwetsbaarheid samen gaan. Amylee, Sverre, Jelte, Hester, Reinier, Anna en Pepijn, jullie mogen op weg gaan, in kracht en vertrouwen en openstaan voor al het goede dat het leven biedt en dat God je wil geven, voor vriendschap en plezier. Weet dat je welkom bent, dat je leven is gewild, dat je door liefde wordt omgeven, en dat jij liefde aan anderen hebt te geven. Ga met God en Hij zal met je zijn.

